

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Vocabvlarivm Hebraicvm in Genesis

Kypke, Georg David

Regiomonti, 1754

VD18 13039253

Cap. XLIV.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18383

תָּמָה miratus est. אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ alter
 erga alterum. (34) מִשָּׂאָה *f.* ferculum,
 portio. *r.* נִשְׂאָה multus fuit. יָד
c. manus, pars. שָׂתָה bibit. שָׂכַר inebriatus est.

CAP. XLIV.

- 1 אִמְתַּחַת impleuit. מִלֵּאָה
 faccus. אָכַל cibus. כַּאֲשֶׁר quemadmo-
 dum, quantum. יָכַל potuit. נָשָׂא tulit.
Inf. k. שָׂם ponere. *Imp. Hi.* פִּה os.
 (2) שֶׁבֶר *m.* scyphus. קָטוֹן paruus. שָׂבַר
m. annona. (3) בָּקַר mane. אֹרֶךְ illu-
 cescere. 3. *pr. k.* שָׁלַח dimisit. חֲמֹר
m. asinus.
- 4 רָחַק longe abfuit. רָדַף persecutus est.
 אֶחָד affecutus est. שָׁלֵם integer fuit.
Pi. repondit, retribuit. תַּחַת pro, loco.
 (5) שָׂתָה bibit. בּוֹ אֲשֶׁר יִשְׂתָּה בּוֹ ex quo
 bibit. נִחַשׁ auguratus est, diuinavit. רָע
 vel רָעָה malum esse. 2. *pl. pr. Hi.* (7)
 חָלִילָה absit, profanum esto. עָשָׂה fecit.
 (8) מָצָא inuenit. שׁוּב reuerti. 1. *pr. Hi.*
 גָּנַב furatus est. אוֹ aut.

אחור

- 9 אִתּוֹ cum quo, apud quem. מוֹת mori.
 3. *pr. k.* עֶבֶר seruus. (10) מְנַקֵּי *m.* in-
 fons, innocens. *r.* נִבְקָה. (11) מְהֵרָה festi-
 nauit. יָרַד *Hi.* demisit. פָּתַח aperuit.
 (12) חָפֵשׁ scrutatus est. חָלַל *Hi.* incepit.
 כָּלָה finiuit, absoluit. (13) קָרַע lacera-
 uit. שְׂמָלָה *f.* vestis. עָמַס onerauit,
 onus imposuit. עִיר vrbs.
- 14 נָפַל cecidit. (15) מַעֲשֵׂה opus, factum.
 כְּמוֹ sicut. (16) צַדִּיק iustus fuit. *i. pl. f.*
Hithp. §. 73. עֲוֹן iniquitas. נִבְיָע scy-
 phus. (17) עָלָה adscendit. (18) נִגַּשׁ
 accessit. בִּי quaeso. אָזְן auris. חָרָה
 exarsit. אִירָה ira. (19) שָׁאַל interrogauit.
 (20) זָקֵנִים senectus. יָתַר *Ni.* relictus est.
 3. *f. N.* לְאִמּוֹ ex matre sua. אָהַב
 amauit.
- 21 אֲשִׁימָה עֵינִי עָלָיו ponam oculum meum su-
 per eum, curam eius geram, gratia illum
 adficiam. (22) נֶעַר puer. עִזָּב reliquit.
 (23) יָסַף addidit. רָאָה vidit. (24)
 הִגִּיד annunciauit. (25) שָׁבוּ reuerti. *Imp.*
k. (26) יָכַל potuit. יָרַד descendit. (28)
 מֵאֵת a. אֵךְ certe, utique. טָרַף discer-
 psit.

psit. הָנָה huc. עַד-הָנָה hucusque. (29)
 קָרָה obuenit, occurrit. אָסוֹן noxa, ma-
 lum, exitium. שׁוּב f. canities. r. שׁוּב.
 שְׂאֵל infernus, sepulcrum.
 30 רָדָּה si venirem. קָשַׁר alligauit. (31) יָרַד
 descendit. 3. pr. Hi. יָגוֹן m. mœror, do-
 lor. (32) עָרַב sponndit, per sponsio-
 nem accepit. (33) תַּחַת pro, loco. עָלָה
 adscendit. (34) רָע malus. מָצָא in-
 uenit, euenit.

CAP. XLV.

I הִתְאַפַּק continuit se. נָצַב stans. Part. N. r.
 יָצַב. יָצַב apud, prope. יָצָא exiit. 2. pl.
 Imp. Hi. יָדַע stetit. עָמַר cognouit.
 Inf. Hitbp. §. 54. n. 1. (2) וַיִּתֵּן קוֹלוֹ &
 edidit vocem suam. בָּכָה fletus, r. בָּכָה
 fleuit. מִצְרַיִם Ægyptus, b. l. Ægyptii
 per Meton. (3) נִבְהַלֵּן terricus est. נִבְהַלֵּן
 perterriti recesserunt a vultu eius.
 (4) מָכַר accessit. Imp. k. מָכַר 3. f. k. מָכַר
 vendidit. (5) חָרָה dolore adfecit. חָרָה
 ardor exstitit, exarsit. מַחִיָּה f. victus,
 vitæ conseruatio, r. חָיָה.

שְׁנַתִּים